I Z   T E O Z O F S K O G A   S V I J E T A

2 svezak godine 1   d 3.-   za mart 1938

namijenjen je i odaslan svima članovima, a za naredne sveske, molimo, neka se jave svi koji bi željeli da ih primaju redovno, budući da se od treće sveske, za april 1938, osigurava pretplatnicima i pomenutim abonentima; pojedini svezak stoji d 3.-; pretplata za četvrt godine iznosi d 9.- za polovicu godine d 18.-, a za čitavu je godinu d 36,-

S A D R Ž A J

VIJESTI KONGRESNOG ODBORA

Odbor javlja svim članovima i interesentima da je svota pristojbe za Kongres ustanovljena sa d 120.- Time je osiguran pristup za sve priredbe za vrijeme cijeloga Kongresa. Da se članovima olakša uplata te svote, prima blagaj. kongresa s. Milica Gradišnik uplate u obrocima.

" Rukminin dan "   Priredba mladih teozofa

K R U G " R U K M I N I "

u Zagrebu proslavit će u ponedjeljak 28 februara o.g. rodjendan svoga Pretsjednika SHRIMATI R U K M I N I D E V I K O N C E R T O M ODLIČNO ZNAČAJNIH UMJETNICA, s. gdje. Lucije b. O Ž E G O V I Ć, člana opere Narodnoga Kazališta u Zagrebu i gdje. G e r t r u d Z E R N E R, glasovite pianistkinje iz Beča uz P R E D A V A N J E brata Ivana F A B I J A N Č I Ć A sa temom " Život kao igra " i s. Ade L E L A S o Medjunarodnoj Akademiji Umjetnosti sa uvodnom riječi pretsjednika Kruga "Rukmini" s. Štefice R O D M A N. Početak u 19,15 sati, Mesnička 7.

- - - - -

SLUŽIMO STARIJOJ BRAĆI

"Naš svijet nije svijet prolaznih dogadjaja, već je to Svijet Snage, Mudrosti i Prave Djelatnosti, i mi nastojimo svi zajedno da služimo Starijoj Braći pazeći jedino na to da učinimo sebe provodnicom One Jedne Volje u služenju, koja je potpuno savršena sloboda."

Annie Besant

u govoru svom prigodom slave C.W.Leadbeatera.

-

T E O Z O F I J A I K U L T U R A

C. Jinarajadasa

C.Jinarajadasa pretsjedavao je trećemu simpoziju što je održan u Adyaru 29 decembra 1937 . Tom je prilikom predao svoju uvodnu riječ o ovom predmetu :

U kojim smjerovima treba da se prikaže Teozofiju i njene istine da se postigne pravo mjesto za kulturu pojedinaca i naroda izražavajući je umjetnošću i naukama ?

Kako se mogu da prikažu istine da razviju razumijevanje medjunarodne kulture i kulture pojedinih naroda, na kojoj se osniva snaga i svrha njihova?

KO JE KULTURAN ČOVJEK ?

Da se uzmogne razumijeti odnos izmedju Teozofije i kulture, treba najprije definovati dva pojma.Nešta je poteže izraziti definicijom ono što je Teozofija.Svakako ima ih na zapadu koji sebi predočuju Teozofiju kao duhovnu nauku što razvija jasno gledanje. Danas ima mnogo toga napisano o takovim definicijama,tako da svaki koji se zanima i postavlja inteligentna pitanja može otkriti , da je Teozofija velika Mudrost Života,što obasiže sva područja čovjekova rada kao religiju,nauku,filozofiju,umjetnost te razvoj izvora prirode.

Teže je još da se definuje kulturu , jer se taj pojam primjenjuje u vrlo stegnutom opsegu.Tako se kulturu vezalo sa izvjesnim oblicima nacionalizma. Možda je najbolji način da se opiš e pojam " Kulturnoga čovjeka " time da se kaže , da je to onaj pojedinac koji je razvijao sebe kulturom prema izvjesnoj svrsi.Stoga se dogodilo da se pokašto našlo ljudi bez naročite obrazovanosti,a ipak su se odlikovali vrlo kulturnim shvaćanjem.Kulturni čovjek polazi u svom shvaćanju sa gledišta kojemu nije on središtem,već ono šire i više Sebe ili Ja . Kad i kad označujemo ovo šire Sebe " Svojim bližnjim " ili"Čitavim čovječanstvom " .

Kulturnog čovjeka karakterizuje plemenitost i profinjenost srca i uma. Osjećajan je i zamjećuje svaki najneznatniji poziv života,koji mu se javi vlastitim predočivanjem.Neprekinuto napreduje proširujući svoj um i razvijajući svoje srce.Nadasve pako karakterizuje ga podobnost da može da izdigne do svoje razine sve one koji se nalaze niže,a dodju u vezu s njim.Sve to kao faktori kulture privode ga da neprekinuto i svijesno traži sve ono što je najbolje u životu.

KO IZGRADJUJE MOST ?

Teozofija pruža pogled na sav život što ga može da izraz i " iz središta ". Teozof nalazeći se u tom središtu gradi bezbroj mostova do one medje gdje se nalazi sve ono što je još medju sobom odijeljeno.Najtrajniji od sviju mostova je onaj što ga gradi od čovjeka do Boga.

Rezultat toga njegova položaja prema svim oblicima života je u tom da neprekinuto razabire i zamjećuje najuzvišenije misterije u životu.Medju njima naročiti je misterij ljepote. Time dosiže da može da gleda Božanski Um što izgradjuje sve oblike, te ih oblikuje na taj način da se očituje u tom izgradjivanju ljepota što je iznad one zemaljske.

Ima oblik kulture koji se može nazvati " Narodnim " . Očituje se i predočuje ga se različitim umjetnostima i vještinama . Dogadja se stoga da najviši izražej kulture naroda obilježuje umjetnost.Prema tome umjetnička osobina najviše kulture nekoga naroda ima svoju vijest što je treba da preda svima narodima.

Kultura presiže sva omedjenja.Ko proučava i produbljuje Teozofiju dokučuje njen duh i ulazi u potpunost.Oznaka za nju je "Univerzitas " što se podudara sa pojmom univerzitet, a znači mjesto što sadrži sve.Tako čovjek Teozofijom dosiže sve i postaje čovjekom najviše kulture.

D U H V J E Č N O G A

Otvarajući četvrti simpozij u Adyaru Shrimati Rukmini Devi predala je 30 decembra 1937 vanrednom govorničkom ljepotom pobudu Teozofima kako da u punoj slobodi izraze život u njima. Sadržaj bio je označen u kratko ovim riječima :

" Što je naša dužnost da učinimo da budućnost ne postane opasnom time da je se zakoči oblicima prošlosti - nas samih?"

SVE STVARI SVIMA LJUDIMA

Treba da otvorimo oči, a što će nam pomoći da to učinimo? Teozofija.

Svi mi prilično možemo da poklonimo vjerovanje u internacionalizam, dok niko nikojom riječi ne izrazi nešta protiv naše zemlje. Pravo je da treba da ljubimo svoju otadžbinu, ali ne bismo li u isti čas cijenili i ono što je odlično kod drugih naroda ? Znajući što je doseglo veličinu kod nas, ne bismo li mogli da cijenimo ono što je veliko kod drugih naroda ? Svakako moramo da znamo kako treba pravo da volimo sve to.

Ima Teozofa koji ne mogu da cijene indijsku umjetnost, ili indijsku muziku, ili duh indijskog života. Uistinu oni samo ne žele da to razumiju. U njih nema duha one otvorene širine kojom se može da udje u dušu nečega. Takovi pojedinci ne nastoje oko toga da prodru u bit života onoga duha što čini svaku zemlju divnom. Ima u svakoj zemlji i u svakom kraju nešta veliko i naručito lijepo.

Naprimjer naši prijatelji u sjevernim krajevima kažu : " Ah, ta muzika i ta umjetnost madraska, to se ne može ni da gleda ni čuje." Vi ćete se nasmijati tomu znajući da tako jeste. A tako će se čuti na sjeveru o umjetnosti onoga kraja ili o načinu života i običajima onoga kraja. Zašto ? Zato što nam je teško da se prilagodimo u malim stvarima. To nije obilježje Teozofa.

CIJENIMO VELIČINU

Ja želim da cijenim svaku umjetnost koja je velika. Nadje li se neko lice na sjeveru, za koje saznam da je veliko u izvjesnom obliku, moja je briga da podjem onamo i da ga čujem i vidim, te iznadjem onu tajnu što čini veličinu dotičnoga lica. Ako ne volite, uzmimo, umjetnost kojega velikog muzičara, to je samo nezgodno za Vas, nipošto za toga muzičara. Samo od neznaja svoga patimo.

Kako je slučaj hteo da sam se rodila u Madrasu, nastojala sam putujući po zapadu da nadjem onu ljepotu što je sadrži umjetnost i život zapada . Iz početka nisam voljela nikako evropsku muziku. Poradi toga sam odlazila posvuda gdje mi se pružala prilika da je slušam, dok je konačno postala za me vrednotom, koju mogu da cijenim. Štaviše učila sam klavir da je mogu da razumijem, jer sam željela da mogu pravo da cijenim zapadnu muziku. Osjećam silno da nam je svima da uznastojimo oko toga da svojim umom dokučimo sve ono što je veliko u svim vremenima bez obzira na svoje razlike u religijskim ili drugim kojim gledištima.

BUDITE ŠIROKOG SHVAĆANJA

To je, ja bih kazala, ovaj glavni ključ za svakog Teozofa, želi li da nešta učini za budućnost. Dajte da sačuvamo i ostanemo najširega shvaćanja . Dajte da dokučimo u svakom času da nam je živjeti uvijek i svagdje prema svmjernicama i u smislu realnosti, da tako dodjemo u vezu sa veličinom, jer moramo postati jedno sa svim što je veliko. Ne treba samo da govorimo o svom božanskom postajanju. Mi moramo postati Božanskima, osjećati se takovima, izražavati sebe onim božanskim, bez obzira što će ljudi oko nas kazivati o tom ili se vladati prema tomu. Ovakovim uzvišenim duhom postaje svaki Teozof praktičnim i velikim. Taj duh moramo da predamo mladjima.

Adyar, 15 januara 1938.

Moji dragi Mladi Teozofi širom Evrope,

Najbolje želje za sretnu Novu Godinu iz Adyara! To je prvo koje pismo što sam mogla da pošaljem nakon Skupštine, budući da smo svi bili vrlo zauzeti poslom. Mogu s toga da Vam isporučim i predam izravno sve ono što smo kao nadahnuće ili inspiraciju primali za vrijeme ovih zadnjih dana.

Oko 800 delegata stiglo je u Adyar iz različitih krajeva svijeta, te smo imali vrlo uspješnu Skupštinu. Sve ih se smjestilo i hranilo u tom minijaturskom gradu, pa to nije baš maleni zadatak, ako pomislimo da ih je obično u Adyaru nastanjeno najviše do 100! Sve je divno teklo-sastanci, priredbe, različite djelatnosti uključivši Univerzalne molitve i posvećenje novih hramova.

Ja sam stanovala u vili što se nalazi u dijelu označenome pod imenom Blavatsky-bašća. Najvolim da stanujem tamo. To je jedna od najstarijih gradnja, koju su poklonili H.P.Blavatsky-evoj neki njeni prijatelji. Veličanstven vidik se pruža sa sviju strana te zgrade. Jedan dio gleda na drevno banjansko drvo, drugi na rijeku Adyarku i more a zatim s treće strane otvara se vidik na krasno drveće što okuplja u svojim krošnjama mnogo vrsta istočnjačkih ptica u prerazličitim bojama. A naposе se odlikuje se ova vila time što je smještena gotovo upravo u središtu čitavoga Adyara, koji se prostire na milje udaljenosti, a jednu takovu treba proći pošavši od glavne zgrade do obale mora. Blavatsky-vila ima dva sprata sa prostranim balkonima unaokolo, a najveća prostorija u prizemlju pregradjena je u malo kazalište i nosi ime "Društvena dvorana".
Shrimati Rukmini Devi priredila je u "Društvenoj dvorani" izložbu indijske domaće umjetnosti, što je izvrsno poslužilo.

Od mojega zadnjeg pohoda Adyaru u godini 1931 mnogo je uznapredovao, iako njegov uzvišeni mir i veličanstvena tišina se ne mijenjaju nikada.

Krasni novi putevi zamijenili su stare, uredjeni su novi vrtovi prema nacrtima da sve izrazuje i čuva ljepotu. Podignuto je više novih hramova i kuća a glavna zgrada kao i druge starije preuredjene su prema današnjem doba. Na krovu glavne zgrade smješten je Teozofski znak kojega se može vidjeti iz velike udaljenosti. Noću je rasvjetljena čitava zgrada, i odraz toga svijetla snažno se razabire u rijeci Adyara.

Škola "The Besant Memorial School" u punom je poletu. Ima tamo 150 djece čije veselje i sreća na svoj osobiti način odražava životom Adyara. Zatim je ovdje besplatni dispanzer za sve koji stanuju u Adyaru, a ima i skloništa za djecu što je od velike pomoći majkama kao i djeci koja dolaze iz različitih susjednih krajeva. Osim toga imamo i vlastitu poštu, a od novijeg doba i telefon kojim su spojene gotovo sve zgrade.

Za vrijeme Skupštine uredjeno je veliko kazalište pod vedrim nebom gdje je Rukmini prikazala " Bhishma". Za to prikazivanje sve je bilo na visini i muzika, igra, kostimi, kulise i osvjetljenje, tako da je omogućilo dostojnu izvedbu ovih jedinstveno divnih ideja što ih sadrži to djelo.

Gradnja našega Glavnog nastana mladih teozofa je bila svršena te su jo 24 decembra otvorili Pretsjednik i Rukmini Devi. Mjesto za nj odabrano je nasuprot Leadbeater-Chambers – kao vrlo povoljni položaj – ako se opomenemo velike ljubavi kojom je biskup C. W.

Leadbeater radio za mladje naraštaje, i kako se sav predao uzgoju mladih ljudi

Vrlo se radujem što Vam mogu javiti da je Rukmini ponovo izabrana Pretsjednikom Svjetske Federacije Mladih Teozofa, te nam je u više navrata govorila vrlo oduševljeno. Rado bih, kad bih mogla da Vam ispričam i sve pojedinosti o svemu što se kazalo i provelo, ali držim da bi za to trebalo cijelih svezaka. Ukratko Pretsjednik je promijenio onaj tihi Adyar koji je nalikovao dobru naladanju u centar gdje se radi svom vještinom današnjice. Njegova snaga koja nikada ne zataji kao i sav njegov entuzijazam neprekinuto su namijenjeni za dobro Društva i za to da učini Adyar mjestom za vježbanje, centrom svijeta, kakovim ga Majstori žele da bude.

Ima još jedno što bih rado da Vam pripomenem, a to je - " Bašća Uspomene ". To je krasni spomenik Dr. Besant i Biskupu Leadbeateru. Tu je oniži temelj izgradjen u obliku šestorokrake zvijezde gdje se nalazi pohranjen pepeo njihov. Kao ukras tomu spomeniku nalazi se tu jezerce sa lotosima što još većma odaje mir i dostojanstvo mira simbolizujući u svakom pogledu naučanja ovog dvoga velikih ljudi. One večeri kad sam stigla, bilo je to prvo mjesto što sam ga pohodila iskazujući tako šutnjom poštovanje našim ljubljenim Učiteljima.

To su sve vijesti iz Adyara! Svakako bih mogla da Vam pričam mnogo više o Indiji, o životu ondje, o ljudima i njihovim domovima, koji se tako razlikuju od svega što poznajemo ovdje na zapadu. Uza sve to ima u svemu tomu neki čar, iako tu vlada posvuda toliko siromaštvo. Veliki opseg pojedinosti u nošnjama, bojama, običajima, njihovi bazari kao i maleni dućani, sve bi to tražilo naročito opisivanje.

Indijci su vrlo duhovni i umno religijski narod. Mislim da mogu s punim pouzdanjem da kažem - neovisno o životu na ovoj zemlji - da mnoga tuga i neštašica koju podnose ublažuje ponajvelike svoju strahotu i gorčinu.

Priložem Vam mirišljivu stapku kada sa nadom da će Vam prenijeti miris Adyara, a karta neka Vam pokaže dio Adyara - Doma Majstora.

Doskora ostavljam Adyar i polazim na turneju po Južnoj Indiji, i ako nadjem vremena pisaću Vam drugo pismo, a učinići u to svakako kad se vratim u Evropu.

Sa najboljim željama za sreću u Novoj Godini,

Eleonore Kastinger/Elly/.

\+ + + + +

Osim ovoga pisma stiglo je i od sekretara Mladih Teozofa, sestre Anny Putz, koja upućuje vijest s obzirom na veliki rad što se ima da razvije u tri smjera: 1 za kongres, 2 u svrhu fonda za opeke kod gradnje Glavnoga nastana Mladih Teozofa u Adyaru i 3 za medjunarodni list " The Young Theosophist ". U tom smjeru pokrenula je koliko je najviše mogla u Beču, te će nastaviti u proljeće da se time nadje sredstava kojima bi došli u Zagreb na kongres. Rado bi da se za vrijeme toga kongresa podje u prirodu, kako bi se na taj način Mladi Teozofi lakše upoznali. U istom smislu porادiće i u Ženevi, kamo se vraća za mjesec dana. Sa svima dobrim željama za uspjeh u radu pozdravlja uz s. Fridu Scheweder sve Mlade Teozofe kod nas.

\+ + +

Naši su Mladi Teozofi uzvratili na ta pisma, a izvijestili su i brata Baylerta, koji zamjenjuje s. Putz u Huizenu.

\+

EKSPERIMENTI SA KUNDALINI
C.W. Leadbeater

The Theosophist od februara 1938 god. donosi opsežniji prikaz pod nazivom " REALNOST O MAJSTORIMA ". Prvi dio je završetak govora Dr.G.S. Arundale-a u Adyaru prigodom skupštine 1937 označen imenom " NAŠA STARIJA BRAĆA ". Dalje slijedi natpis " KO SU MAJSTORI?" od Dr. Annie Besant. Iza toga dolazi članak " H.S.OLCOTT susreće svoje Majstore. Zatim je " REGENT INDIJE ", " ADEPT RUŽA ", " ČUVAR BLAVATSKIJEVE ", a nakon " GLAS ISTINE " nalazi se gornji natpis, koji predajemo ovim našim sveskom na uspomenu C.W. Leadbeater-a, jer se 1 marta 1938 navršuju 4 godine otkako je preminuo u Australiji, Perth.

POHOD U NILGIRI

Ja vam mogu iznijeti dva slučaja kad sam se sreo sa Majstorom, gdje smo obojica bili u fizičkom vehiklu. Bio je to Adept kojega se nalazi u knjizi " ŽIVOTI ALCIONA " pod imenom Jupiter, a pomagao je u velikom dijelu gospodji Blavatski, kad je pisala u Filadelfiji i New York-u svoje glasovito djelo " OTKRIVENA IZIDA ".

Kad sam boravio u Adyaru bio je toliko ljubezan da je mom u učitelju, Swami T. Subba Row, isporučio vijest da Mu dodjem. Odazivajući se ovom glasu Njegovu pošao sam, a On me osobito milostivo primio. Nakon nekog vremena koje smo proveli u razgovoru najdubljega sadržaja pošli smo da večeramo zajedno. I naredni dan još ostao pod Njegovim krovom. U tom slučaju isključena je iluzija.

U Rimu našao sam se sa Majstorom Comte de St. Germain, kojega se nazivlje i Prinz Rakoczi. Bilo je to na rimskom korzu. Za taj susret aj nisam primio obavijesti prije toga. Majstor se javio u fizičkom kao talijenaski gospodin. Poveo me na brdo Pinci, gdje smo proveli sat vremena razgovarajući o našem Društvu i njegovu radu. Zapravo je govorio On, a ja sam odgovarao samo kad me je što pitao.

I sa drugim članovima Bratstva našao sam se u različitim zgodama. Prvi puta je to bilo u Kairu, kad sam sa gospodjom Blavatski polazio za Indiju. Običavali smo se sakupiti u njenoj sobi. Tako sam i ja došao i slagao joj različite novine koje je trebala. U čas kad sam rukom dotakao njenu haljinu vrata širom otvore, iako ih se nije otvaralo, a izmedju nas stane neobični čovjek. Prepao sam se, ali prikazujući mi ga gdja Blavatski reče: "Ako u Vas nema dosta znanja o tom, nećete daleko stići u tom okultnom radu." Bio je to Adept, tada još kao Arhat, što je niži stepen posvećenja, Majstor Djwal Kul.

MAJSTORI SE MATERIJALIZUJU

Trebalo bi pripomenuti da u doba oko 1885 izmedju nas nije niko osim gospodje Blavatksy mogao astralno gledati. Stoga kad su Majstori željeli da nam štogod predaju učinili su to ili posredstvom gdje Blavatsky ili pismom koje su otpremali naročitim fenomenskim sredstvima ili su se pokazali u materijalizovanim oblicima i govorili su riječima. U takvom obliku vidio sam prvi puta obojicu Majstora koji su najbliži Teozofskom Društvu. Jedan je od Njih moj vlastiti Majstor, kojega poznajemo sada kao Chohan Kuthumi. Bilo je to prvi puta na krovu uz prostorije pretsjednika gdje je tada stanovala H.P.B. Majstor je prelazeći uzduhom iznad ograde u materijalizovanom obliku stao preda me. U taj čas našao sam se ničice pred Njim, a On me podižući upozorio, kako taj običaj ne mora da vrijedi za me koji sam Evropejac, i On misli, neka svaki narod izražava svoje osjećaje svojim načinom pozdravljanja.

Jednoga dana počastio me Majstor Kuthumi pitanjem, da li sam ikada pokušao izvjesnom vrsti meditacije da se razvije u mene čudesna snaga nazvana kundalini. Moj negativni odgovor privео je Majstora tomu da mi je omogućio od toga časa astralno gledanje uz potpunu svijest u fizičkom tijelu.

TRAŽITE SVIJETLO!

Majstori su pozadinom našega Društva i naše Teozofije, a uistinu su Oni pozadinom svakoga nas. U Njima živimo, krećemo se i nalazimo svoje postojanje, jer iz Njih i kroz Njih sja Svijetlo Istine Vječne, Njima odzvanja Pjesma Sreće i Života, kroza Njih dolazi nam snaga što nam je donosi sigurnost budućnosti i jača nas posred meteža sadašnjice.

Majstori su nas izveli sretno prošavši razdoblje od šezdeset godina napornoga i često mučnoga, iako uvijek života punog veselja. Ako se Teozofiju i Istinu u Teozofiji i Teozofskom Društvu gleda danas životnom za čitavi svijet i jednom da je shvati čitavi svijet, jest to poradi svijetla i snage u nauci i njenih provodnicama koje posvuda i neprekinuto stoje pod zaštitom i okriljem Majstora.

George S. Arundale

....

Naš pretsjednik Dr. G. S. Arundale upravio je gornje riječi svima prigodom Medjunarodne Skupštine 1937 u završnom dijelu svoje pretsjedničke besjede.
Dr. Arundale zahvalio je iz Adyara za pozdrave što mu ih je naša Sekcija sa Skupštine 24/X 1937 odaslala zajedno sa srdačnim čestitkama za njegov rodjendan, Kada ga je pozdravio u ime Jugoslavije naš pretstavnik u Adyaru, časnik-posrednik, H.J.Nt. van de Poll.
Pretsjednik Dr. Arundale i Rukmini Devi polaze 16 aprila u Evropu gdje će se zadržati neko vrijeme, naposе u Londonu, a zatim kreću u Ameriku, a odatle bi nam se vratili u Zagreb na kongres.
C. Jinarajadasa preboravio je od 14 januara do 16 februara 193[illegible] u Evropi, a zatim je krenuo u Rio de Janeiro, da odatle nastavi put po Južnoj Americi i ispuni svoje poslanje kao pretsjednički agent. U tom svojstvu ponio je sa sobom diplomu novoj Sekciji T. D. u Boliviji. Otišao je "Snagom Majstora" kako reče Dr. Arundale.

xxx

Adyarski tjedan od 14 - 20 februara 1938 razvio je svoju djelatnost prigodom sviju redovnih društvenih sastanaka, naposе na sam Adyarski dan 17/II redajući pojedine poglede u vezi sa Adyarom i našim narodnim kongresom.

Naša sestra Lidija Brezinski član Kruga " Jaroslav Mudri " napisala je članak "Kako Teozofsko Društvo gleda na zaštitu životinja " što je izašao u " Zaštitniku ", listu za širenje humanih osjećaja, u broju za januar -februar 1938, str.11 .

x x x

Sestre Milena Šišić i Milica Gradišnik polaze u svrhu kongresnih priredaba u Beograd, gdje će se zadržati za vrijeme od 5-10 marta. Poradi toga molimo lijepo Krugove " Istok " i " Jaroslav Mudri " u Beogradu kao i njihove Pročelnike, brata Dr. Vojislava Kujundžića i sestru Lidiju Brezinski, te naposе našega počasnoga člana brata Milana Marjanovića, koji nam je za svoga zadnjega boravka u Zagrebu ostavio prigodom priredbe za " Adyarski Dan " vanredno snažne dojmove kod sviju prikazavši Adyar, što je Središnjicom Teozofskoga Društva, univerzalnom radionicom, - a obraćamo se i svima prijateljima i zanimanicima, neka bi napomenutim gospodjama, sestrama našim pošli u susret u svakom pogledu i tako njihovim posredstvom i čitavom Društvu kao i svemu Teozofskom pokretu, čime zadužuju vrlo i neizrečeno nas sve, budući da je Kongres Evropske Federacije Teozofskih Društava, što će se održati u Zagrebu od 25 do 30 augusta 1938, za našu zemlju kao i za sve susjedne u ovom dijelu Evrope vanredno jedinstveno značajni dogodjaj, koji ima da segne daleko svojim utjecajnim odrazima, te bude svjedočanstvom istinitosti naučanja Teozofskih kao i Teozofije, vječne i drevne Nauke života.